

ΗΛΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ-ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΛΕ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΥΝΑΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΙΡΟΤΕΛ. *Ενταῦθα ἐτησίᾳ Δρ. 10.—*Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι Δρ. 11.—Δ ἀτὰ δημόσια καὶ δημοτικά γραφεῖα ἑρ. 20.—*Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει χρυσᾷ Φρ. 11.—ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ. Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει ὁ στίχος λεπ. 40.—τὰς διατριβὰς καὶ εἰδοποιήσεις κατ' ἀποκοπὴν.—Τὰ δικαστικά προπληρώνονται.—Οἱ καθυστεροῦντες ἐνέχονται ἐνώπιον τῶν ἐνταῦθα ἀστυριῶν.

ΓΑΛΑΚΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΚΩΝΣΤ. ΒΙΤΣΑΔΑΚΗ

Εἰς τὸ εἰρημένον κείμενον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ῥήγα Ὀκισθεν τοῦ βιβλιοπωλείου Γ. Π. Μέμου, κατασκευάζονται οἱ ἀριστοὶ Λουκουμάδες τῆς Σύρου κατασκευαζόμενοι καὶ τὴν μεσημβρίαν ἀκριβῶς (δου ἔραν φουρνιῶν) δυνάμενοι νὰ χρησιμεύσωσιν καὶ ὡς γλύκισμα ἐπὶ τραπέζιον.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

ΕΝ ΣΥΡΩ

ΥΕΛΟΥΡΓΙΑ

Βιομηχανία ἐντελῶς ἀγνωστος παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἕλλησι, οἵτινες ἐπρομηθεύοντο τὰ προϊόντα αὐτῆς παρὰ τῶν Φοινίκων, οἵτινες ἐκ παλαιότατων χρόνων ἐκαλλιέργησαν αὐτήν, βραδύτερον δὲ εἰσῆχθη καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὁπόθεν διὰ τῆς Ῥώμης ἐδιδάχθησαν οἱ τῆς εὐσεως κάτοικοι ἀγαθόντες αὐτήν εἰς τὸ ὕπατον καὶ ἰδίως οἱ Βενετοὶ καὶ εἶτα οἱ Γερμανοὶ καὶ Γάλλοι.

Μετὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν ἀμέσως καὶ τὴν ἰδρυσιν τοῦ κράτους ἐγένοντο ἀπόπειραι συστάσεως ὑελουργείων καὶ κεραμεικῶν καταστημάτων καὶ διὰ τοῦτο τῷ μὲν 1835 ἐχορηγήθη μεγάλη κυβερνητικὴ προστασία εἰς τὸν Σπυρ. Βάλβην ὅπως συστήσῃ τοιοῦτον, ἐπίσης τῷ 1842 εἰς τὸν Γερμανὸν Τσόχε ἀποπειραθέντα καὶ συστήσαντα μάλιστα τοιοῦτον εἰς Κάρυστον πρῶτον καὶ εἶτα εἰς Μουνησίαν τοῦ Πειραιῶς καὶ τῷ 1847 εἰς τοὺς Ὑρειώτην καὶ Λελοῦδαν, οἵτινες ἰδρυσαν τοιοῦτον ἐν τῷ Ἀθῆνηθεν Πολυτεχνεῖον παράγοντες ἀντὶ προϊόντων ὑελουργίας καὶ κεραμικῆς γλάστρας καὶ ἄλλα ἀντικείμενα χυδαίας τέχνης, ὁ δὲ Χελιώτης λαβὼν τῷ 1858 καὶ δάνειον παρὰ τοῦ δημοσίου οὐδὲν κατώρθησε περιορισθεὶς εἰς δοκιμὰς μόνον ἀποτυχοῦσας.

Καὶ ἡ οὕτω ἐν γένει ἱστορία τῆς ἐν Ἑλλάδι ὑελουργίας περιορίζεται εἰς τὰς ἀνω ἀποπείρας καὶ τὴν εἰς Μουνησίαν ἰδρυσιν «τῆς Ἰωνίας» ὑπὸ τοῦ μακαρίτου Ἀριστείδου Ὀμηρίδου Σκυλίτση καὶ ἄλλου ὑπὸ τῶν κ. Τσίλλερ καὶ Ὀριγώνη ναυαγησάντων καὶ τούτων. Ἀλλ' ἡ δόξα τῆς σημερινῆς οὗτης προόδου ἀνήκει εἰς τὸν ἡμέτερον συμπολίτην κ. Δ. Χ. Ἀργυροπούλου, ὅστις τῷ 1873 ἰδρύσας τὸ Ὑελουργεῖον «Ἐρμῆς» καὶ κατὰ μεγάλων εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ σταδίου τοῦ προσκρούσας ἐμποδίων καὶ πολλοῦς ὑπερπηδήσας σκοπέλους ἤγαγε αὐτὸ εἰς τὴν σημερινὴν του τελειότητα. Τὸ ἐργοστάσιον τοῦ κ. Ἀργυροπούλου ἀπασχολεῖ ἑκατὸν πενήτηντα καὶ πλέον ἐργάτας παράγον ὑελικὰ τῆς καθημερινῆς χρήσεως πεντακοσίων περὶπου χιλιάδων δραχμῶν ἐτησίως. Ἡ τελειότης καὶ εὐθηνία τῶν προϊόντων τοῦ ἐργοστασίου τοῦ κ. Ἀργυροπούλου ἀνεγνωρίσθη πλέον οὐχὶ μόνον εἰς τὰς ἀγορὰς τῆς Ἑλλάδος, ὁπόθεν ἀπὸ ἐτῶν ἀπεκλείσθησαν πλέον τὰ ξένα ὑελουργήματα, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ. Ἐν Τουρκίᾳ, Βουλγαρίᾳ, Αἰγύπτῳ καὶ πολλαχοῦ τῆς Ἀνατολῆς τὰ ὑελικὰ τοῦ Συριανοῦ ἐργοστασίου ἐξοδεύονται ἀμέσως ἢ δὲ διὰ τὸ ἐξωτερικὸν ἀποστολῆ αὐξάνει ὅλον ἐν, ὡς ἀποδεικνύουσιν οἱ ἐπίσημοι τοῦ Ἐμπορείου πίνακες, ἐξ ὧν καταφαίνεται ὅτι ἡ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐξαγωγή ὑελικῶν ἑδεκαπλασιάσθη ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος τῆς παρούσης πενταετίας.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι τελευταίως ἐγένοντο ἀπόπειραι ἰδρύσεως Ὑελουργεῖου ἐν Ἀμπελοκήποις τῆς Ἀττικῆς, ἀλλὰ μάτην, διότι καὶ ἐκεῖνου αἱ ἐργασίαι ἄλλοτε μὲν εἰσὶν ἐλάχισται καὶ ἄλλοτε παύουσιν ἐντελῶς.

Εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ὑελουργίαν δυναμένην ἤδη ν' ἀνταγωνισθῇ πανταχοῦ μετὰ τῆς Εὐρωπαϊκῆς παρεσχέθησαν μὲν τινες ὑποστηρίξεις, ὡς ἐν παραδείγματι ἡ διὰ τοῦ νόμου τῆς 26 Αὐγούστου 1873 ἐπὶ πενταετίαν τὸ πρῶτον καὶ εἶτα διαρκῆς ἀτέλεια τῶν εἰς αὐτὴν χρησίμων πρώτων ὑλῶν, καθ' ἡμᾶς ἄμως δὲν συνέβαλεν αὐτῇ πρὸς τὴν σημερινὴν πρόοδον, ἀλλ' ἡ μοναδικὴ δραστηριότης

και το επιχειρηματικόν του χαρακτήρος του βέκτου ιδρυτού αυτής κ. Αργυροπούλου.

Είς προσεχέσθελομεν γράφει ολίγα και περί της ένταυθα κεραμευτικής.

ΤΑ ΤΟΥ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΥ

Έν μιᾷ τῶν ένταυθα έφημερίδων κατεχωρίσθη συνέντευξις μετά του Νομάρχου Κυκλάδων κ. Δεληγιάννη περί τῶν έν τῷ Ὀρφανοτροφείῳ γενομένων. Καί ποίαν μὲν έχομεν ἡμεῖς γνώμην περί τῶν διδομένων δῆθεν συνεντεύξεων, έγράψαμεν ἄλλοτε, ἠθέλομεν ἐξ παραλείψει και ἤδη νά κάμωμεν λόγον περί αὐτῆς ἂν μὴ ἐκηδόμεθα του γοήτρου Σεβαστου ὀνόματος ὅπερ ὁ κ. Νομάρχης φέρει, και τό ὅποιον τιμῶμεν μέχρι λατρείας και ὑποληπτόμεθα, ἀπό δεκαπενταετίας ἤδη θεωροῦντες αὐτό ὡς μόνον ἄγκυραν του κλυδωνιζομένου σκάφους τῆς πολιτείας.

Ὁ κ. Δεληγιάννης ὀμιλεῖ και μάλιστα γνωρίζων ὅτι οἱ λόγοι του θέλουσι δημοσιευθῆ, ὡς ξένος εἰς τήν διοίκησιν του καταστήματος, παρασιωπῶν ὡς δῆθεν ἄγνωσθν πράγματα, ἅτινα ὄφειλε νά γνωρίζῃ, και μὴ διαφεύδων οὐδὲ τὰς φήμας ἐκείνας τὰς ὁποίας οὐδ' οἱ μωροπιστότεροι, οὐδ' οἱ κακὸν πρεχέστεροι τῶν ἀνθρώπων ἀπεδέχθησαν. Ἐν γένει δ' αἱ ἀπαντήσεις του κ. Δεληγιάννη ἀποδεικνύουσιν ἄνθρωπον ληρονήσαντα ὅτι δύο ὅλα ἐτή διώκησε τὸν νομὸν Κυκλάδων τῷ 1890—1892, και πάλιν ἤδη ἐπὶ δέκα ὅλους μῆνας. Φαίνεται ἐπίσης ληρομῶν ὅτι κατὰ τό δίσστημα τούτο και μέλος του διοικουτος τοῦ Ὀρφανοτροφείου Μπαμπαγιώτου συμβουλίου ἦτο και εἰς τὰς συνεδριάσεις αὐτοῦ ἐλάμβανε μέρος και κατὰ τό δικαίωμα ὅπερ, ὡς λέγει εἶχεν ἐκ του άρθρου 12, ἐπεσκέπτετο και μόνος και μετὰ τῶν οἰκείων του τό κατάστημα μεγάλην και ὑπερβολικὴν μάλιστα ποιούμενος χρῆσιν του δικαιώματός του τούτου, ἐξ ἀπρόοπτου ὡς γνωστόν, καταλαμβάνων πολλάκις τὰς ὀρφανὰς κατὰ τό γεῦμα ἢ τό δεῖπνον. Ἄλλως τε ὁ κ. Νομάρχης ὄφειλε νά ἐνθυμηθῆ ὅτι ἐκτός τῆς περιστάσεως του ὅτι εἶναι μέλος του διοικουτος τοῦ Ὀρφανοτροφείου Μπαμπαγιώτου συμβουλίου, εἶναι ἐκ του νόμου και ἐκ τῆς θέσεως αὐτοῦ γενικὸς ἐπόπτης πάντων τῶν έν τῇ περιοχῇ του νομοῦ του φιλανθρωπικῶν καταστημάτων και ὅτι καθ' ὅλον αὐτό τό διάστημα ὄφειλε τέλος νά ἀντιληφθῆτων γενομένων. Ὡστε ὁ κ. Δεληγιάννης δέν ἔπρεπε νά ὀμιλήσῃ οὕτω, ἐάν δέ διὰ τούς λόγους του τούτους ἐδέχθη τὰ συγχαρητήρια και τούς ἐπαίνους τινὸς ἔπρεπε νά τὰς ἀποκρούσῃ διότι οὗτος φυσικώτατα δέν εἶναι φίλος του, οὐδὲ κήδετα και

λίαν δικαίως, του ἀληθοῦς συμφέροντος τῆς κυβερνήσεως, ἦν ὁ κ. Δεληγιάννης ἀντιπροσωπεύει ὡς Νομάρχης, ὅστις οὕτω προκαλεῖ συζητήσεις δυσσεστός εἰς πάντας και μάλιστα εἰς τούς ἀληθεῖς φίλους του δικαίου και του πρέποντος και τέλος τούς ὀπαδοῦς τῆς παρούσης Κυβερνήσεως.

Περιορίζομεθα ἐπὶ του παρόντος εἰς τὰ ὡς ἄνω, μέλλοντες νά συνεχίσωμεν ἄλλα ἐνδιαφέροντα, τελούμενα και εἰς τήν διοίκησιν τῶν διαφόρων ένταυθα κληροδοτημάτων.

Η ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΑ

Μία τῶν ένταυθα έφημερίδων λαμβάνουσα ἀφορμὴν ἐκ τῶν έν τῷ Ὀρφανοτροφείῳ Μπαμπαγιώτου ἀποκαλυφθέντων αἰσχῶν γράφει μετὰ νεανικῆς ἀληθῶς ζωηρότητος ἴδιον ἄρθρον περί τῆς έν Σύρω δημοσιογραφίας και τῆς έν τῇ παρ' ἡμῖν κοινῇ γνώμῃ θέσεως αὐτῆς. Ἀπαιτεῖ ἡ κοινωνία παρὰ του τύπου νά ἦναι φρουρός πάντων, νά προμαχῆ τῶν δικαίων τῶν πολιτῶν και αὐτῆς, και στιγματίζῃ τό κακὸν ἀναλαμβάνουσα μάλιστα τήν εὐθύνην των γραφομένων. Ἀπαιτεῖ προκειμένου περί κοινωφελούς τινος ἔργου νά υἱοθετῆ ὁ τύπος τό ζήτημα και τέλος ἀπαιτοῦσιν οἱ πλείστοι ν' ἀναγράφωσιν αἱ έφημερίδες και τὰς μείζονας και τὰς ἐλαχίστας οἰκογενειακάς αὐτῶν μεταβολάς.

Πολλάκις ἔτυχεν ἡμῖν κατὰ τό μακρὸν δημοσιογραφικὸν ἡμῶν στάδιον νά ἐπιτεθῶμεν ὑπαλλήλων, χάριν συμπολιτῶν οἵτινες πρῶτοι ἀπεδοκίμασαν ἡμᾶς συντάξαντες μάλιστα και ἀναφορὰς ὑπὲρ τῶν ὑφ' ἡμῶν ἀδικηθέντων (!) ὑπαλλήλων. Ἀπαιτεῖ ὁ ἄλλος νά γίνωσιν αἱ έφημερίδες συνήγοροι τῆς ἐργασίας του προκειμένου νά παρασχεθῇ ἀτέλεια κυβερνητικὴ εἰς τό ἐμπόριόν του ἢ προστατευθῇ ἡ βιομηχανία του, νομίζων ὅτι τούτο εἶναι καθῆκον ἡμῶν. Ἄλλ' ἄραγε δέν ἔχει και ἐκεῖνος τό καθῆκον νά ὑποστηρίξῃ ἔστω και δι' ἀπλῆς δεκαδράχμου συνδρομῆς τήν συνηγορήσασαν ὑπὲρ αὐτοῦ έφημερίδα; Ὑπάρχουσιν έν Σύρω βιομήχανοι λαβόντες προνόμια μόνον ἐνεκα τῆς συναρπαγῆς τῆς κυβερνήσεως ἐξ ὀμοφώνου δημοσιογραφικῆς ἐξεγέρσεως και οἵτινες—καυχῶνται μάλιστα διὰ τούτο—ὅτι δέν ἐπλήρωσεν οὐδὲ τὰς δεκαδράχμους συνδρομὰς έφημερίδων, αἵτινες ἐσχον τήν εὐγένειαν νά γράφωσιν ὑπὲρ αὐτῶν και τὰς ὁποίας οἱ εἰρημένοι κύριοι ἐπέστρεψαν μὴ πληρώσαντες, κρατήσαντες μῆνας ὀλοκλήρους και ἐφ' ὅσον καιρὸν εἶχον τήν ἀνάγκην των. Ὁ ἄλλος ἔχει τήν ἀπαίτησιν νά γράφωσιν αἱ έφημερίδες προκειμένου περί θανάτου ἔστω και του ἀπωτάτου συγγενοῦς αὐτοῦ, ὡσεὶ ἐπρόκειτο περί του στρατηγού Τσοῦρτζ ἢ του Κομμονδούρου, περί μνηστεύ-

σεως τῆς πορφυρογεννήτου θυγατρὸς του δωρεάν ὡς καὶ ὡς εἰ τοῦτο ἦτο ἡμετέρα ὑποχρέωσις. Ὅλα δὲ ταῦτα δωρεάν καὶ χωρὶς νὰ ἐννοῶσιν ὅτι ἐκεῖνος ὅστις θέλει διὰ τῆς δημοσιογραφίας νὰ ὠφελῆθῃ ἐκ τῆς βιομηχανίας του καὶ ἐδραιώσῃ ταύτην ὀφείλει νὰ πληρώσῃ, διότι τέλος καὶ αἱ ἐφημερίδες εἶναι μία ἐπιχείρησις μεγάλη ἢ μικρὰ ἔχουσα καὶ αὐτὴ ἀνάγκην δαπάνης τακτικῆς. Ἦν δὲν εἶναι δίκαιον νὰ ὑφίστανται αὐτοὶ μόνοι πρωτοφανῶς οἱ ἐπιχειροῦντες ἐν Σύρῳ ἰδίως ἐκδοσὶν ἐφημερίδος. Διὰ πάντες θεωροῦσιν ἀπροεπέδ τὴν ἀρνησὶν χρέους οὐοῦ δῆποτε καὶ πρὸς οἷον δῆποτε καὶ ἐν τούτοις ἐν καθαρᾷ συνειδήσει ἀρνοῦνται πολλοὶ τὴν πρὸς τὰς ἐφημερίδας ὀφειλὴν, προφασιζόμενοι καὶ ὑποστηρίζοντες μάλιστα ὅτι ἐνόμιζον ὅτι ἡ ἐφημερίς ἐκομίζετο αὐτοῖς ὡς δωρεὰ; Τίς δωρεῖ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ τὴν περιουσίαν του πολλὴν ἢ ὀλίγην ἢ καὶ παρέχει δωρεάν τὴν ἐργασίαν καὶ τὰς ὑπηρεσίας του; Εἶναι ἀληθὲς ὅτι πολλάκις καὶ οἱ δημοσιογραφοῦντες διὰ τῆς συμπεριφορᾶς των ἐγένοντο αἰτίαι τῆς πρὸς αὐτοὺς ἀκηδεύσεως τοῦ κοινού. Πολλάκις ἐφημερίδες ἐπετέθησαν ἀδίκως καθ' ὑπαλλήλων ἢ τῶν ἀδικώτερον ὑπερασπίσθησαν ἄλλους ἀπὸ πείσμα πολλάκις, διότι δὲν θυμώμεθα ν' ἀποδώσωμεν εἰς τινὰ λόγον ἰδιοτελείας. Ἐπίσης ἄλλοι ἀνέλαβον τὴν ὑπεράσπισιν ἀτόμων ἢ καὶ σωματείων, ἅτινα ἐνδομύχως περιεφρόνουν δι' οὐδὲν ἄλλο ἢ ἀπὸ πείσμα καὶ ὅπως καταφανῆ ἀντίθεσις γνώμης. Ὄνομόσθησαν ὑπέφημερίδων τῆς ἡμετέρας πόλεως διὰ τοὺς ἀνω λόγους συμπαθεῖς προσωπικότητες, καὶ ἀγαπητοὶ συμπολίται ἄνθρωποι οἵτινες, ἂν οἱ νόμοι ἔπαυον λειτουργοῦντες, ἐκινδύνευον νὰ γίνωσι θύματα Διουκείου αὐτοδικίας. Ὅστε ὅπως ἐπέβη ἀποτέλεσμα πρέπον καὶ κρατεῖται ὀλίγη ἰσορροπία ἀνάγκη καὶ ἡμεῖς νὰ διορθωθῶμεν ὅσον εἰς τοὺς ὑπὲρ τινὸς ἐπαίνους, ὅσον καὶ εἰς τὰς κατὰ τοῦ ἄλλου ἐπιθέσεις.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Διὰ διαταγῆς τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν καλῶνται πρὸς κατάταξιν μέχρι τῆς 1 Ἰανουαρίου 1893 εἰς τὴν ναυτικὴν κληρωτὸν τοῦ ἡμετέρου δήμου, Γεώργ. Ν. Καγιᾶς σιδηρουργὸς καὶ οἱ ναῦται Σπυρ. Ι. Λυμπέρης, Σταμ. Ι. Λεονταρίτης, Ἰωάν. Π. Κωδέτσος, Γεώργιος Στ. Καλάμοιρος, Γεώργιος Στυλ. Κιτάσης, Θρασοῦβ. Κ. Κουμούλας καὶ Ἄθαν. Ν. Κορδεύνης. Μὴ προσερχόμενοι δὲ θέλουσιν ὑποστῆ τὰς συνέπειας τοῦ νόμου.

— Ἀλλὰ καὶ ἡ εἰρημένη πρόσκλησις καὶ ἡ τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τοὺς κληρωτικὸς πίνακας τοῦ 1893 καὶ ἡ δημοπρασίαν κατασκευῆς πεντακισχιλίων ζευγῶν στρατ. ὑποδημάτων, εἰσὶ τοπικῆ ὁδῶς καὶ οὐδεμίαν ἔχουσι σχέσιν μὲ τὰς εἰς τὸ Ὀμορον κράτος ταραχάς.

— Τὴν Κυριακὴν εὐρέθη πνιγμένος ἐν τῷ λιμένι καὶ πρὸ τοῦ ἐργασταρίου ὁ ἄλιεὺς Λεωνίδας Σκλαβοῦνος. Φαίνεται ὅτι ἐν εὐθυμίᾳ διατελῶν καὶ πικραπατήσας εὖρεν ἐν τῇ θαλάσσῃ ἀδίκον θάνατον.

— Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐγένοντο μικραὶ τινες κλοπαί, πάντες ἕμοια, ἀφαιροθέντων κατὰ τὸ ἑσπέρας ἐκτῶν θυρῶν καταστημάτων τῶν ὡς δειγμάτων κρεμμυμένων ἐμπόρεμάτων. Φαίνεται ὅτι ξένος τις ἐπιχειρηματίας τοῦ εἴδους τούτου ἀφίχθη ἐνταῦθα πρὸς ἐξίσκασιν τοῦ ἐπαγγέλματός του. . . .

— Ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν Ἑσθίων τῆς Θεοτόκου ἐφέτασεν ἐν μὲν τῷ ναῶ τῆς Μεταμορφώσεως ἡ ἀρχαιοτῆτι ἀδελφότης τῶν ἐνταῦθα Οἰνοπωλῶν, εἰς τὸν τῆς Ἀναστάσεως δὲ ὁ «Σύλλογος τῶν Ἀμοργίνων».

— Ἐν τῇ προχθυσινῇ συνεδρίασει τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν ἀνεκρῦχθησαν ὑποψήφιοι Ἐπαρχικαὶ σύμβουλον διὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογάς οἱ κ. κ. Γεώργιος Καλιπαδόπουλος, Δημ. Χακατσίης καὶ Παναγιώτης Μίχας.

— Γράφοντες εἰς τὸ τελευταῖον ἡμῶν φολλὸν περὶ τῆς τελεθείσεως παν γύμνω; τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν Ἰδρὶν ὑπαρκεῖ ἡμεῖν ἀναγκάσωμεν τοὺς μοχθήσαντας πρὸς μεγαλοπρεπετέραν αὐτῆ; τέλεσιν κ. Χρῆστον Ἀγχιλόπουλον καὶ Εὐάγ. Τριτάρην.

— Ἐπὶ τὴν ἐπιτιμον προεδρείαν τοῦ προέδρου τῆς Ἀμερικανικῆ; Ὀμοσπονδίας κ. Κλέβελανδ, συνέστη ἐεἰ ἐπὶ τῶν ἐν Ἀθήναις τελεθισομένων Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων, τὴν ὁποῖαν ἀποτελοῦσιν ὑπουργοί, πρυτάνεις μεγάλων Πανεπιστημίων καὶ ἐκ τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλλήνων μόνος ὁ συμπολιτὴς ἡμῶν κ. Σόλων Βλαστός. Ἡ ἐπιτροπὴ πρέσβη εἰς ἐράνοους προσκαλοῦσα ἅμα πάντας τοὺς ἐν ταῖς Ὀμοσπονδίας πολιτείας Γυμναστικοῖς καὶ ἀθλητικοῖς συλλόγους, ἵνα συμμετάσχωσιν εἰς τοὺς ἀγῶνας, εἰ μάλιστα εἰς προστομαζεῖ καὶ τοὺς ἀγωνιστὰς του.

— Αἱ ἐφημερίδες συνήντικα ἀνεγράψουσι ἐξετάσεις ἐμποροπλοῦρχων διδομένης ἐνώπιον τῆς κατὰ τὸν νόμον ἐπιτροπῆς, καθ' ἃς συνθέσεται πρωτοιοῦτιν οἱ μαθητὰ τοῦ ἐν Πειραιῇ Ναυτοδιδασκάλου κ. Τηλεμάχο; Γεωργιάδου ἀνθρώπου συννοῦντος εἰς τὴν ναυτικὴν του ἐμπειρίαν καὶ διδασκτικὴν ἱκανότητά. Ἀλλ' ἀναγράφοντες τὴν εἰδήσιν δὲν θυμώμεθα ἢ νὰ ἐκφράσωμε τὴν ἡμετέραν λύπην ὅτι ἤδη μὴ ὑπάρχοντες ἐν Σύρῳ ὄχι μόνον ὁ πρῶτος ναυτικὸς Σχολεῖο; ἀλλ' οὐδ' ἄπλοῦ ναυτοδιδασκάλου, καὶ αὐτοὶ οἱ Συριακοὶ θαλασσινοὶ καταφεύγουσιν εἰς Πειραιᾶ ὅπως ἐκεῖ διδασθῶσιν, ἐνῶ ἄλλοτε ἀκριβῶς τὴν ἀνάγκην ἐγένετο. Διότι ἐν Σύρῳ συνέστη τὸ πρῶτον μετὰ τὴν Ἑλλήν. ἀνεξαρτησίαν ναυτικὸν Σχολεῖον τοῦ Κεφ. Ἀλλήνος Βρυῶνη (τῷ 1828) καὶ μετ' αὐτὸ τὸ τοῦ Χρῆου Πιτρώνα (μέχρι τοῦ 1850) τοῦ Σκάση, τοῦ Λυκαρδοπούλου, τοῦ Ἰταλοῦ Μπινέλου, τοῦ Ἰεσοῦ Μαυρομμάτου, ἴσως δὲ καὶ ἄλλων, οἱ ἐμαθήτερον οὐ μόνον Συριακοὶ ναυτικοὶ καὶ ἐκ πάσης Ἑλλήν. χώρας ἀλλὰ καὶ ξένοι. Γνωρίζομεν δὲ τοῦτο διότι ἐκ τῶν παρ' ἡμῖν ἄλλοτε ὑπαρχόντων μαθητολογίων τοῦ μακροῦ Μπινέλου φαίνονται μαθητέσαντες παρ' αὐτῶ καὶ Σκλαβοῦνοι, καὶ Τούρκοι καὶ ναῦται ἐξ ἄλλων τοῦ κόσμου μερῶν. Ὡς δεῖγμα δὲ τῆς περὶ τὴν ναυτικὴν πρόοδον τῆς ἡμετέρας πόλεως

αναφέρομεν ὅτι τὸ τρίτον ἐν Σύρῳ τυπωθὲν βιβλίον εἶναι ἡ «Ναυτική» τοῦ Βρυώνη τυπωθῆσα τὸ 1892 τὴν ὁποίαν ἠκολούθησαν δεκάδες ὄλιγα ναυτικῶν βιβλίων κατόπιν ἐν Σύρῳ ἐκδοθέντων ὧν πλείστα ἀκριβάλλομεν ἂν εὑρίσκονται καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ὑπὸ τοῦ Ἰ. Πουργίου τῶν Ναυτικῶν δωρηθῆσαν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν βιβλιοθήκην συλλογὴν.

— Ὁ ἡμέτερος συμπολίτης κ. Ν. Κοτσούιλης ὁ μηδέποτε παύων τοῦ νὰ καλλιερῆ τὴς μουσικῆς, ἐδημοσίευσε κατ' αὐτὰς ἐν ταῖς Συρικαῖς καὶ Ἀθηναϊκῆς ἐφημερίαις πολλὰ καὶ σπουδαῖα περὶ κανονισμοῦ τῶν πυξίδων, τῶν ὁποίων τὴν μελέτην συνιστῶμεν εἰς τοὺς διοικοῦντας ἰδίως τὴν ἐνταῦθα ἀτμοπλοῖαν.

— Ἀποθανὼν ἐκηδέσθη ἐν μεγάλῃ συρροῇ πλῆθους ὁ Στρατιῶς Καναλῆς ἐκ τῶν παλαιῶν ἐμποροπλοιοῦρχων, ἀνὴρ ἐντιμὸς καὶ κατὰ διακεκριμένος. Συλλυπούμεθα τῇ οἰκογενεῖᾳ τοῦ θνήσκοντος.

— Ἐν Ἀθήναις ἀπέθανεν εἰς βαθύ γῆρας ἡ Αἰκατερίνη Τολμίδουχτρα μὲν τοῦ ἀρχαίου ἀγωνιστοῦ Μιχαήλ Τολμίδου καὶ θυγάτηρ τῆς ἐκ τῶν πρώτων τῆς Ἐρμουπόλεως οἰκιστῶν καὶ προύχοντων Θεοχάρου Παλαιολόγου, γυνὴ εὐσεβῆς καὶ καλῆ χριστιανῆ. Συλλυπούμεθα τῇ ἀξιολόγῳ αὐτῆς θυγατρὶ κ. Ζωῇ Γρυπάρη (τοῦ ἐν Ἀλξινδρεία πολιτικοῦ πράκτορος καποτὲ βουλευτοῦ καὶ τῷ ἐν Σμύρνῃ ὑφ' ἧς τῷ μεγάλῳ τῆς Ἐρμουπόλεως πλίτῃ καὶ Σεβαστῷ ἑαυτῶν φίλῳ κ. Ἰωάννῃ Θ. Παλαιολόγῳ) δικηγόρῳ καὶ ἄλλοτε ὑπουργῷ τῆς ἀποστολῆς.

— Ἀπέθανεν εἰς Χαλκίδα ὁ ἐκεῖ μετατεθὲς ἀριστὸς καθηγητὴς κ. Ἐρμ. Σαγκριώτης.

— Ὁ γνωστὸς καὶ ἐκ προηγουμένων συγγραμμάτων κ. Κ. Μαρουδῆς ὑποδιευθυντὴς τῶν Ταχυδρομείων καὶ τηλεγράφων ἐξέδωκε βιβλίον περιέχον ἀνομοσχέδιον περὶ κυνηγετικῆς καθὼς καὶ πραγματεῖαν περὶ προστασίας τῶν εἰς τὴν γεωργίαν ὠφελίμων πτηνῶν καὶ ζώων. Συνιστῶμεν τὴν ἀνάγκην τοῦ χρησιμωτάτου ἀληθῶς καὶ πρακτικωτάτου τούτου βιβλίου εἰς τοὺς συμπολίτας ἡμῶν κυνηγούς εὐχόμενοι ὅπως ὅσον τάχιστα ψηφισθῇ τὰ χραιμάτα ὡς ἀνω νομοσχέδιον.

— Πρὸς ἀποριγὴν συγχίσεως γνωρίζομεν εἰς τοὺς φιλαναγκάστους συμπολίτας ἡμῶν ὅτι ἡ κατὰ φυλλάδια πωλουμένη «Ἱστορία τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ» οὐδὲν ἔχει κοινὸν μετὰ τῆς ὑπὸ τοῦ Ἀριστοῦ κ. Σπυρ. Ἀρβαντινοῦ ἐκδομένης καὶ δημοσιευθείσης κατ' αὐτὰς εἰς ἓνα τόμον, ἔργου εὐσεβειότητος μελέτης καὶ ἀξίου ἀληθῶς τοῦ συγγραφέως.

— Τὸ Ὑφαντουργεῖον Σελα ἀνέθηκε τὴν εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα—ἐκτὸς τῶν Πιτρῶν—ἀποκλειστικὴν πώλησιν τῶν μαλλίνων ὑφασμάτων τοῦ εἰς τὴν ἐνταῦθα ἔμπερον κ. Παντελῆν Φυστάνον, πρὸς τὴν ἐνταῦθα μεγάλην συλλογὴν διαφόρων χρωματισμῶν.

— Σήμερον ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Νεομάρτυρος, τοῦ ἐκ Χίου ἀλλ' ἐν Κωνστανταῖς τῷ 1800 μαρτυρήσαντος ἐπανηγύρισεν ἐντὼ καθ' ἑαυτῆς Μεταμορφώσεως τὴν ἐπέτειον αὐτῆς ἢ ἐνταῦθα Ἀδελφότης τῶν Ἀρτοποιῶν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ

Η ΔΗΜΗΤΡΑ

Παραπλεύρως τοῦ παλαιοῦ ταχυδρομείου (νῦν Φαρμακείου Δαμβέργη) καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Θεάτρου συνέστη **ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ** ὀνομαζόμενον ἢ «Δημητρα», ἐν ᾧ πωλεῖται ἀρίστη πᾶσι πρῶτα «πρῶτῃ» κομιζομένη καθ' ἐκάστην τακτικῶς ἐξ Ἀθηνῶν.

Ἐν τῷ καταστήματι τούτῳ πωλοῦνται ποτὰ διάφορα καὶ παντοειδῆ μεζέδες. Χοιρομέρια, σαλτσίσότα, σαλάμια, μορταδέλαι, τυριά ποικίλα, ἢ δὲ περιποίησις, εἶναι ἀρίστη καὶ αἰ τιμαὶ μετριώταται.

ΜΑΡΙΝΑ ΛΕΙΠΤΑΚΗ

κατασκευάζει τοὺς ἀρίστους

ΠΙΔΟΥΣ

γυναικείους καὶ παιδικούς

Τὸ ἐργαστήριον αὐτῆς κεῖται ἐν ὁδῷ Μουσῶν, ἀντικρὺ τοῦ καταστήματος Κουτράκη.

ΛΟΥΣΤΡΟ

παπουτσιῶν ἐκτάκτου ποιότητος πωλεῖται εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. ΚΩ. ΑΡΦΑΝΗ.

ΤΖΑΜΙΑ

ὄλων τῶν ἀριθμῶν καὶ εἰς ποσότητας πωλοῦνται εἰς τὸ Ἐυρωπαϊκώτατον κατάστημα τοῦ κ. Λεωνίδα Ἰωάννου.

ΜΑΧΑΙΡΟΠΗΡΟΥΝΑ καὶ ΚΟΥΤΑΛΙΑ

ἐκόμενα καὶ πωλεῖ εἰς τὸ κατάστημά του (ὁδὸς Ἀγορᾶς) ὁ κ. Μιχαὴλ Καρᾶς.

Ὁ ἐν Ἀθήναις συμπολίτης ἡμῶν δικηγόρος κ. Ἐμμανουὴλ Καλομενόπουλος μετώκησεν εἰς τὴν ὁδὸν Κολοκοτρώνη ἀριθ. 15 ὅπισθεν τῆς Βουλῆς.

ΕΠΙΠΛΑ

οἰκιακὰ Λαμπρότατα κατασκευῆς Λιέννης πωλοῦνται εἰς τὴν ὁδὸν ἐκτάκτως μετρίως. Ἡ διεύθυνσις πρὸς τὸν κ. Ἀδαμάντιον Στεκούλην φαρμακοποιόν.